

fra de ordinære indkomstskatter, der viser en merindtægt på 223 mill. kr., hvoraf 30 mill. kr. vedrører en stigning i selskabsskatten. Endvidere er forbrugsafgifterne budgetteret med en merindtægt på 60 mill. kr., hvoraf 35 mill. kr. skyldes stigning i indtægten af indførselstold og 20 mill. kr. tobaksbeskatningen.“

Ministeren omtalte derefter en række hovedposter og sluttede med at anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

Ved 1. behandling henvistes lovforslaget uomtalt til finansudvalget.

Til 2. behandling stilledes i finansudvalgets betænkning 394 ændringsforslag, der med undtagelse af nr. 271 alle var tiltrådt af udvalget som helhed. Nr. 271, der angik bygning af et atlantiskib til den kgl. grønlandske handel, havde kun opnået tilslutning fra socialdemokratiets og det radikale venstres medlemmer af udvalget.

Ved afstemningen om ændringsforslagene vedtoges nr. 271 med 91 stemmer mod 44, de øvrige ændringsforslag uden afstemning.

3. behandling af lovforslaget formede sig som en almindelig *politisk debat*, under hvilken partiernes politiske ordførere gjorde stillingen op med henblik på det forestående valg.

Tillægsbevillingslovforslaget vedtoges med 154 stemmer mod 8 (DK), idet 6 medlemmer (DR) afholdt sig fra at stemme.

---

3. Lov om statsgaranti ved betalingsaftaler med udlandet og om udstedelse af statsforskrivninger i forbindelse med sådanne aftaler. (Finansminister *Kampmann*). [A. sp. 641.—C. sp. 23].

Fremsat skriftligt i folketinget ²⁷/₁₁ (F. sp. 1231). 1. beh. ²⁹/₁₁ (F. sp. 1277). Partiernes ordførere: Holger Eriksen, Thestrup, Alfred Jensen og Tholstrup. 2. beh. ⁶/₁₂ (F. sp. 1484). 3. beh. ¹²/₁₂ (F. sp. 1689). *Loven stadfæstet 19. december 1956.* (Lovt. nr. 335).

Ved loven opretholdes den bemyndigelse, finansministeren siden 1946 har haft til på statskassens vegne at yde garanti over for Danmarks Nationalbank, for så vidt angår clearing- og betalingsaftaler og andre betalingsarrangementer, samt til efter forhandling med finansudvalget at udstede rentebærende forskrivninger i henhold til bestemmelser i betalingsaftaler og lignende aftaler med udlandet.

Forlængelsen gælder for tiden indtil *udgangen af 1959.*